

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/120/2018
Identifikačné číslo spisu:	3113217071
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3113217071.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Y. R., bývajúcej v B., L., zastúpenej JUDr. MUDr. Miroslavom Pavlákom, advokátom so sídlom v Púchove, Moyzesova 1744, proti žalovaným 1/ M. W., a 2/ G. W., obom bývajúcim v B., L., obom zastúpeným advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Šoltésovej 346/1, v mene ktorej koná JUDr. Dušan Divko, advokát a konateľ, o neplatnosť darovacej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20 C 212/2013, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2018 sp. zn. 6 Co 157/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má právo na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom z 25. novembra 2016, č. k. 20 C 212/2013-244 zamietol žalobu žalobkyne, ktorá sa domáhala, aby súd určil, že darovacia zmluva uzatvorená dňa 19. septembra 2012 medzi žalobkyňou ako dárkyňou a žalovanými 1/ a 2/ ako obdarovanými, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam - rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parc. č. XXX, a pozemkov parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. B., je neplatná. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní neboli preukázané tvrdené dôvody neplatnosti darovacej zmluvy, zmluva predstavovala vážnu a slobodnú vôľu dárkyne aj obdarovaných, vôľa bola prejavená v písomnej forme zrozumiteľne a určito, darovacia zmluva má náležitosti vyžadované ustanovením § 628 Občianskeho zákonníka a súd nezistil ani iný dôvod neplatnosti darovacej zmluvy.

2. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením z 29. januára 2018 sp. zn. 6 Co 157/2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď neodstránil logický rozpor v znaleckom posudku a výpovedou znalca (ohľadne zrakových schopností žalobkyne) a vec nesprávne právne posúdil, keď použil správny právny predpis, ale tento nesprávne vyložil. Nad rámec sa ešte vyjadril k námietke naliehavého právneho záujmu.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoj mimoriadny opravný prostriedok odôvodnili s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku [zákona č. 160/2015 Z. z., účinného od 1. júla 2016 (ďalej len „C. s. p.“)]. V dovolaní polemizovali s právnymi závermi odvolacieho súdu. Postup odvolacieho súdu podľa názoru žalovaných nebol správny a napadnutý rozsudok okresného súdu mal byť potvrdený pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že sú dôvody na odmietnutie dovolania, resp. je potrebné ako nedôvodné dovolanie zamietnuť. Navrhla priznať aj náhradu trov dovolacieho konania.

5. Žalovaní vo svojom vyjadrení trvali na podanom dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie naďalej nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

8. V prejednávanej veci bolo podané dovolanie proti rozhodnutiu krajského (odvolacieho) súdu, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu (súdu prvej inštancie). Najvyšší súd Slovenskej republiky už v čase platnosti súčasnej právnej úpravy rozhodoval v obdobnej veci. Bolo to uznesenie z 19. januára 2017 sp. zn. 3 Cdo 236/2016, v ktorom uviedol nasledovné: „V zmysle § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení pod písm. a/ až f/ C. s. p.

8.1. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8.2. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

8.3. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Žalovaní dovolaním napadli uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9.1. Dovolací súd dospel k záveru, že (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení.

9.2. Uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne

skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

9.3. Tento istý právny názor (viď 9.1 a 9.2) vyplýva aj z odbornej právnickej literatúry (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355).

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 C. s. p. prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľmi namietanej procesnej nesprávnosti.“

9. Citované rozhodnutie najvyššieho súdu bolo rozhodnutím Občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté na zverejnenie do Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a následne bolo v Zbierke zverejnené pod číslom 19/2017. Dovolací súd sa s hodnotením prípustnosti dovolania proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (aj keď bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie), na ktorom sa zhodlo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí R 19/2017, stotožňuje. Rozhodnutie predstavuje ustálenú judikatúru a dovolací súd nezistil žiadny dôvod, prečo by sa mal od vyššie citovaného rozhodnutia odchýliť. Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.

10. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaných proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený prvoinstančný rozsudok, nie je prípustné aj bez potreby skúmania, mimochodom zo strany dovolateľov nesprávne vymedzených, procesných pochybení a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

11. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.